

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Русе, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ в публично заседание на двадесет и пети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Свилен Сирманов

Членове: Александър И.
Пламен Дочев

при участието на секретаря Иванка Венкова
като разглежда докладваното от Александър И. Въззивно частно наказателно дело № 20234500600339 по описа за 2023 година

Производството е въззивно, по глава двадесет и първа, вр. с чл.250, ал.4 от НПК.

Иницириано е от жалба от А. А. И. срещу Разпореждане № 844/28.03.2023год., с което на основание чл.250, ал.1, т.1, вр. с чл.24, ал.5, т.2, вр. с чл.81, ал.1 от НПК, е прекратено наказателното производство по НЧХД№ 554/2023г. по описа на Районен съд – Русе, образувано по частна тъжба на И..

В жалбата се изразява недоволство от прекратяването на наказателното производство, като се развиват доводи за незаконосъобразност на разпореждането. Акцентираща се, идентично на вече заявяваното и със самата тъжба и последващи изявления, за неосказване в цялост съдействие на пострадалия, съобразно предоставеното му, право за това по чл.83 от НПК (в случая на лицето, подател на частната тъжба, по която било образувано прекратеното с процесноатакуваното разпореждане, наказателно производство от частен характер), както и изводимо от аргументите – претендираща се и за процесуална активност и от съда, за привеждане на

тъжбата, в съответствие с изискванията на чл.81, ал.1 от НПК относно данни за лицето, срещу което се подава. Иска се отмяна на прекратителното разпореждане и като последица – продължаване на действията по разглеждане на образуваното в Районен съд – Русе, наказателно дело от частен характер.

Жалбата се поддържа и в заседанието на въззивната инстанция

Русенският окръжен съд, след като провери изцяло правилността на обжалваното разпореждане, констатира следното:

Жалбата изхожда от процесуално легитимирано лице, подадена е в законоустановения срок съобразно чл.250, ал.4, вр. ал.3 от НПК, поради което е допустима.

По същество се явява неоснователна.

За да прекрати наказателното производство, докладчика по делото приел, че тъжбата не отговаря на изискванията на чл.81, ал.1 от НПК (и по-конкретно не съдържа данни за лицето, срещу което е подадена, като същото не е индивидуализирано – посочените с тъжбата и последвало писмено искане външни белези, присъщи на хиляди лица не се явяват достатъчно индивидуализиращи и конкретизиращи лице, срещу което е подадена), във връзка с което, с Разпореждане № 745 от 16.03.2023г. било указано на частния тъжител да отстрани този недостатък в едноседмичен срок от съобщението, като с разпореждането била разяснена и последицата по чл.24, ал.5, т.2 от НПК. В отговор на разпореждането, тъжителя И., с подадена в срока Жалба, навел обстоятелства за лична, останала неуспешна инициатива да събере информация във Второ РУП – Русе, за самоличността на твърдения извършител, визирани по идентичен начин и с последвала Тъжба, постъпила по делото на 23.03.2023г.

Въз основа на тези обстоятелства, докладчика констатирал, че обсъжданата нередовност в тъжбата не била отстранена в дадения срок (тъжбата не съдържала данни за лицето, срещу което е насочена) и прилагайки съответното основание, визирано горе, постановил прекратяване на наказателното производство с процесноатакуваното разпореждане.

Описаната фактология обективира правилност, както на преценката за нередовност на тъжбата (за лицето, срещу което тя била подадена – неговата индивидуализация), така и на преценката на докладчика

за неизпълнение на изрично даденото в тази насока указание, и от там, законосъобразност на обжалваното прекратително разпореждане, включително и в аспекта, че правото на даден пострадал по чл.83 от НПК, се реализира единствено с необходимата инициатива на същия по установен в МВР ред, а не налага правомощие и задължение за съда по събиране на сведения, които пострадалия не може да набави, а освен това липсва и правомощие и задължение на съда служебно да го прави включително и касателно информация и от други възможни органи и институции, с оглед характера на това наказателно производство и липсата съответно на разпоредби, допускащи служебна инициативност по изправяне на тъжба, подадена от пострадалия, по тези й елементи. В допълнение, невъзможността за установяване самоличността на твърдян извършител на противоправно въздействие върху пострадалия при посочените време и място (въпреки действията по проверката и в тази насока), в случая като даденост била констатирана и в предходно извършвана проверка по преписка № 4322/22г. по описа на Районна прокуратура – Русе, приключила с Постановление от 18.11.2022г. на Окръжна прокуратура – Русе, потвърждаващо извършения отказ да се образува досъдебно производство, макар и на основание, че твърдяното деяние предмет на преписката, поначало няма белези на престъпление от общ характер.

При това положение, единствено законосъобразното и дължимо процесуално действие било именно стореното с атакуваното разпореждане, прекратяване на наказателното производство. По тези съображения, като правилно то следва да бъде потвърдено.

Мотивиран така и на основание глава двадесет и първа, вр. с чл. вр. с чл.250, ал.4 от НПК, Окръжен съд – Русе,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 844/28.03.2023год., с което на основание чл.250, ал.1, т.1, вр. с чл.24, ал.5, т.2, вр. с чл.81, ал.1 от НПК, е прекратено наказателното производство по НЧХД№ 554/2023г. по описа на Районен съд – Русе.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____